201 χώρες

6.296 αθλητές

4.329 αθλήτριες

Η ΕΠΟΧΗ

Αμέσως μετά τη λήξη των Ολυμπιακών αγώνων στο Σίδνεϊ, οι Αμερικανοί κλήθηκαν στις κάλπες (7 Νοεμβρίου 2000). Περίμεναν ένα μήνα και μια βδομάδα, ώσπου να μάθουν (14 Δεκεμβρίου) ότι πρόεδρός τους ήταν ο Τζορτζ Μπους ο νεότερος που, μετά από ενστάσεις επί ενστάσεων, «πήρε» την καθοριστική πολιτεία της Φλόριντα, όπου «συμπτωματικά» κυβερνήτης ήταν ο αδελφός του. Η λαθροχειρία στις κάλπες έμελλε να επαναληφθεί και το 2004, αυτή τη φορά στο Οχάιο, οπότε ο «χειρότερος πρόεδρος των ΗΠΑ» εξασφάλισε και δεύτερη τετραετία.

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 2001, στο Μανχάταν, την καρδιά της Νέας Υόρκης, δυο επιβατικά αεροπλάνα εσωτερικών γραμμών συντρίφτηκαν πάνω στους δίδυμους ουρανοξύστες του Παγκόσμιου Εμπορίου, με διαφορά 18 λεπτών. Τρίτο αεροπλάνο έπεσε στο Πεντάγωνο, στην Ουάσινγκτον, και τέταρτο στο Πίτσμπουργκ της Πενσυλβανίας: Μόνο στο Μανχάταν, μετρήθηκαν 2.973 νεκροί. Οι ΗΠΑ πήραν μέτρα σαν να δέχτηκαν πολεμική επίθεση και έδειξαν τον Σαουδάραβα Οσάμα μπιν Λάντεν ως οργανωτή του χτυπήματος. Τόσο ο ίδιος όσο και οι Ταλιμπάν που τον φιλοξενούσαν στην Καμπούλ του Αφγανιστάν, το αρνήθηκαν. Όμως, η ευκαιρία να ξεκινήσει ο πόλεμος «εναντίον της τρομοκρατίας» είχε δοθεί στο πιάτο των Αμερικανών. Ξεκίνησαν οι πόλεμοι εναντίον του Αφγανιστάν (7 Οκτωβρίου 2001) και του Ιράκ (20 Μαρτίου 2003). Οι Αμερικανοί νίκησαν και στους δύο αλλά η εμπλοκή τους

στοίχισε εκατόμβες νεκρών. Έμελλε να περιμένουν ως το 2009, όταν ο πρόεδρος Ομπάμα ξεκίνησε πυρετώδεις προσπάθειες απεμπλοκής και από τις δυο χώρες. Στο ενδιάμεσο, ο Μπους κατάφερε να κάνει τις ΗΠΑ την πιο μισητή χώρα στον κόσμο. Και να ξεθάψει τον ψυχρό πόλεμο. Πια, όχι εναντίον των κομμουνιστών της ανύπαρκτης Σοβιετικής Ένωσης αλλά εναντίον της «κακιάς Ρωσίας» του Βλαδίμηρου Πούτιν που ανταγωνιζόταν τους Αμερικανούς στη σκακιέρα της παγκόσμιας αγοράς ενέργειας.

Από τις 4 Ιανουαρίου του 2004, οι Αμερικανοί απέκτησαν σύμμαχο στο μαλακό υπογάστριο της Ρωσίας: Με το 85,5% των ψήφων, ο Μιχαήλ Σαακασβίλι εκλέχτηκε πρόεδρος της Γεωργίας, μόλις σαράντα ημέρες μετά την «βελούδινη» ανατροπή του Έντουαρντ Σεβαρνάτζε, που δήλωσε ότι κι αυτός «Μίσα» ψήφισε. Η ένταση έμελλε να κορυφωθεί το 2008, όταν, παραμονή της έναρξης των Ολυμπιακών αγώνων στο Πεκίνο, η Γεωργία εισέβαλε στη Νότια Οσετία με στρατό, άρματα μάχης, πολεμικά αεροσκάφη και περιοδικούς βομβαρδισμούς πυροβολικού. Ρωσική αντεπίθεση μετέτρεψε την εισβολή σε οδυνηρή ήττα του Σαακασβίλι.

Τον Μάρτιο, ο «πόλεμος της τρομοκρατίας» πέρασε στην Ευρώπη. Ήταν 11 του μήνα, όταν δέκα βόμβες εξερράγησαν διαδοχικά σε τέσσερις συρμούς του προαστιακού σιδηρόδρομου της Μαδρίτης προκαλώντας τον θάνατο 200 ατόμων και τον τραυματισμό πάνω από 1.400. Ήταν το ως τότε μεγαλύτερο τρομοκρατικό χτύπημα σε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποδόθηκε σε παρακλάδι της οργάνωσης του Οσάμα μπιν Λάντεν, Αλ Κάιντα. Άμεσο αποτέλεσμα ήταν η αλλαγή κυβέρνησης στην Ισπανία (κέρδισαν οι σοσιαλιστές) και η έναρξη αποχώρησης των Ισπανών από το Ιράκ.

Στην Ελλάδα, έληξε η οκταετία του Κώστα Σημίτη, με τον Έλληνα πρωθυπουργό να προκηρύσσει εκλογές για τις 7 Μαρτίου και να ενημερώνει ότι προτίθεται να παραιτηθεί στις 8 του μήνα, παραδίδοντας την αρχηγία του κόμματος σε νέο πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος έμελλε να εκλεγεί από την βάση. Στις 8 Φεβρουαρίου (2004) και με 1.017.085 ψήφους, ο Γιώργος Παπανδρέου εκλέχτηκε νέος πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, σε μια πρωτόγνωρη για τα ελληνικά δεδομένα ανοιχτή διαδικασία. Όμως, στις βουλευτικές εκλογές, η ΝΔ του Κώστα Καραμανλή συγκέντρωσε το 45,37% των ψήφων (165 βουλευτές) σχηματίζοντας ισχυρή κυβέρνηση.

Στις 31 Μαρτίου, στη Λουκέρνη της Ελβετίας, ο γ. γ. του ΟΗΕ, Κόφι Ανάν, παρέδωσε το πέμπτο και τελευταίο σχέδιο για την λύση του Κυπριακού. Τα παράλληλα δημοψηφίσματα διεξήχθησαν στις 24 Απριλίου: Με 75,83% «όχι», οι Ελληνοκύπριοι το απέρριψαν. Οι Τουρκοκύπριοι ψήφισαν 64,91% υπέρ του «ναι».

Την Πρωτομαγιά, η Κύπρος μπήκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μαζί με άλλες εννέα χώρες (Πολωνία, Τσεχία, Σλοβακία, Ουγγαρία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Σλοβενία και Μάλτα). Η Ευρωπαϊκή Ένωση «των 15» έγινε «των 25».

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Η ΝΔ ξεκίνησε τη διακυβέρνηση της χώρας με ένα πρόγραμμα ξεθεμελίωσης των πάντων, αντικαθιστώντας με «δικά της παιδιά» κάθε στέλεχος της κρατικής μηχανής. Είχε όμως την πρόνοια να μην πειράξει τον χώρο του αθλητισμού και ό,τι είχε σχέση με την Ολυμπιάδα και τα σχετικά με αυτήν έργα και προγράμματα. Εκεί, η κατεδάφιση αναβλήθηκε για μετά τους αγώνες με αποτέλεσμα να αφεθούν στην τύχη τους οι ολυμπιακές εγκαταστάσεις και να εγκαταλειφθεί ο αθλητισμός: Μόλις τέσσερα χρόνια αργότερα, στην Ολυμπιάδα του Πεκίνου, η Ελλάδα έμελλε να κερδίσει τέσσερα μετάλλια (δυο ασημένια, δύο χάλκινα, αρνητικό ρεκόρ 20ετίας), ενώ 15 αθλητές της έμελλε να βρεθούν ντοπαρισμένοι και να αποκλειστούν από τους αγώνες.

Η ολυμπιακή φλόγα άναψε στις 25 Μαρτίου, ταξίδεψε στις πέντε ηπείρους περνώντας από όλες τις πόλεις που φιλοξένησαν στο παρελθόν ολυμπιακούς αγώνες κι επέστρεψε στη Ελλάδα στις 8 Ιουλίου. Ακολούθησε η περιφορά στην χώρα, ξεκινώντας από την Κρήτη. Στις 13 Αυγούστου και μετά την αποθεωτική τελετή έναρξης των αγώνων, ο ολυμπιονίκης Νίκος Κακλαμανάκης άναψε με αυτήν τον βωμό του Ολυμπιακού σταδίου.

Με την κεκτημένη ταχύτητα και τη γνωστή «προσπάθεια της τελευταίας στιγμής», τα πάντα ήταν έτοιμα «στην ώρα τους» (το τραμ ξεκίνησε την επαναλειτουργία του στις 19 Ιουλίου 2004, μόλις 25 ημέρες πριν από την έναρξη των αγώνων). Είχε μεσολαβήσει η απρόσμενη κατάκτηση του ευρωπαϊκού κυπέλλου στο ποδόσφαιρο (4 Ιουλίου, στη Λισσαβόνα) κι όλοι έπλεαν σε πελάγη ευτυχίας.

Το σοκ επήλθε στις 12 Αυγούστου, παραμονή της επίσημης έναρξης: Τη νύχτα, οι Έλληνες ολυμπιονίκες, Κώστας Κεντέρης και Κατερίνα Θάνου μεταφέρθηκαν στο ΚΑΤ ως τραυματίες σε αμφιλεγόμενο τροχαίο με μοτοσικλέτα, λίγες ώρες μετά τη γνωστοποίηση ότι αναζητούνταν για να περάσουν από ντόπινγκ κοντρόλ! Έξι ημέρες αργότερα (18 του μήνα), η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή απέκλεισε και τους δυο από τους αγώνες, με την κατηγορία ότι δεν παρουσιάστηκαν σε ντόπινγκ κοντρόλ, στο οποίο κλήθηκαν την παραμονή της έναρξης των αγώνων. Το θέμα παραπέμφθηκε στην IAAF, αν και οι δυο ολυμπιονίκες επικαλέστηκαν το τροχαίο ατύχημά τους.

Άργησαν αλλά έπεισαν τον ΣΕΓΑΣ: Στις 18 Μαρτίου του 2005, τους κήρυξε αθώους για την κατηγορία ότι απέφυγαν τον έλεγχο αντιντόπινγκ, θεωρώντας ότι δεν ενημερώθηκαν. Ο προπονητής τους, Χρήστος Τζέκος, καταδικάστηκε σε τέσσερα χρόνια αποκλεισμό. Δώδεκα ημέρες αργότερα, η IAAF παρέπεμψε την υπόθεση στο διεθνές αθλητικό δικαστήριο της Λοζάννης. Ουσιαστικά, η IAAF ακύρωσε την αθώωσή τους. Η υπόθεση τράβηξε καιρό και οδηγήθηκε σε συμβιβασμό, ένα χρόνο αργότερα: Στις 26 Ιουνίου 2006, οι δυο αθλητές αποδέχτηκαν την καταδίκη τους σε διαθεσιμότητα. Έληξε στις 31 Δεκεμβρίου του 2006. Η Κατερίνα Θάνου επανήλθε αργότερα, διεκδικώντας το χρυσό μετάλλιο των 100 μ. της Ολυμπιάδας του Σίδνεϊ (2000) που αφαιρέθηκε από την Αμερικανίδα Μάριον Τζόουνς. Η υπόθεση έκλεισε στις 9 Δεκεμβρίου 2009, όταν η ΔΟΕ αποφάνθηκε ότι δεν γίνεται να της δοθεί καθώς τιμωρήθηκε από την IAAF με δυο χρόνια αποκλεισμό από τους στίβους «εξαιτίας των γεγονότων της Ολυμπιάδας της Αθήνας, όταν ντρόπιασε το Ολυμπιακό κίνημα».

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Ο Μάικλ Φρεντ Φελπς γεννήθηκε στη Βαλτιμόρη στις 30 Ιουνίου 1985. Ο πατέρας του, δούλευε στην αστυνομία του Μέριλαντ και η μητέρα του ήταν λυκειάρχης. Χώρισαν το 1994. Ο πατέρας Φελπς εγκατέλειψε την οικογένεια και γι' αυτό οι σχέσεις με τον γιο του δεν είναι καλές.
Ο Μάικλ έπασχε από υπερκινητικότητα. Η μητέρα του τον έστειλε στην πισίνα μαζί με τις

μεγαλύτερες αδερφές του που έκαναν σπουδαία καριέρα στο πανεπιστημιακό πρωτάθλημα. Ο ίδιος θα έμενε άγνωστος, αν δεν τον ανακάλυπτε ο προπονητής Μπομπ Μπάουμαν. Υποσχέθηκε στη μητέρα του, ότι ο μικρός θα διεκδικούσε ολυμπιακά μετάλλια. Ως τώρα, η ολυμπιακή συλλογή του αποτελείται από 16 μετάλλια και είναι δεύτερος πίσω από την πρώην Σοβιετική γυμνάστρια Λαρίσα Λατίνινα που έχει 18 (τα εννέα χρυσά αλλά σε τρεις Ολυμπιάδες). Έχει δεκατέσσερα χρυσά (τα περισσότερα από οποιονδήποτε άλλο στην ιστορία) και δύο χάλκινα μετάλλια.
Στην Αθήνα, ο Φελπς κέρδισε οκτώ μετάλλια (έξι χρυσά, δύο χάλκινα). Δυο μήνες αργότερα, στις 4 Νοεμβρίου 2004, συνελήφθη να οδηγεί υπό κατάσταση μέθης στην περιοχή του πανεπιστημίου του Σάλισμπερι. Τιμωρήθηκε με χρηματικό πρόστιμο 250 δολαρίων και πλήρωσε και τα δικαστικά έξοδα (55 δολάρια). Ο δικαστής τον υποχρέωσε να δώσει ομιλίες σε τρία σχολεία της περιοχής για να συμβουλέψει τα νέα παιδιά να μείνουν μακριά από το αλκοόλ!

Ο Φελπς έμελλε να αυξήσει τις επιδόσεις του στα σπορ, τέσσερα χρόνια αργότερα, στο Πεκίνο, κερδίζοντας οκτώ χρυσά σε ισάριθμα αγωνίσματα (σπάζοντας το παγκόσμιο ρεκόρ στα επτά από αυτά), αν και το σερί του υποβοηθήθηκε από τους κριτές.
Στα 15 του χρόνια έγινε ο νεότερος κάτοχος παγκόσμιου ρεκόρ: Στις 30 Μαρτίου 2001 κατέρριψε το παγκόσμιο ρεκόρ στα 200 μέτρα πεταλούδα, κολυμπώντας σε αγώνες στο Όστιν του Τέξας. Έγινε επαγγελματίας στα 16 του χρόνια. Πολλές εταιρείες μάνατζμεντ τον διεκδίκησαν, για να τον κάνει τελικά δικό της η Octagon προς μεγάλη λύπη της IMG. Έχει συνολικά καταρρίψει 32 φορές το παγκόσμιο ρεκόρ (26 φορές σε ατομικά αγωνίσματα, έξι σε σκυταλοδρομίες) σε πισίνα ολυμπιακών διαστάσεων (50μ.). Ένα περισσότερο, 33, έχει ο Μαρκ Σπιτς.
Δημοσιεύματα του Τύπου αναφέρουν ότι καθημερινά καταναλώνει 12.000 θερμίδες! Το πρωινό του αρχίζει με μία ομελέτα με (πέντε) αβγά. Τρία σάντουιτς με τηγανητά αβγά, κρεμμύδια, τυρί τσένταρ και μαγιονέζα, τρεις φέτες γαλλικό ψωμί (ψημένο με βούτυρο, σιρόπι από σφένδαμνο και άχνη ζάχαρη), τρεις κρέπες με σοκολάτα, κουάκερ και δύο κούπες καφέ! Το μεσημέρι τρώει ελαφρά! Μακαρόνια, δύο σάντουιτς με χοιρινό, τυρί και μαγιονέζα και δύο λίτρα ενεργειακό ποτό. Το βράδυ τελειώνει τα μακαρόνια που έμειναν από το μεσημέρι, τρώει μία πίτσα και καταναλώνει δύο επιπλέον λίτρα ενεργειακό ποτό.

Έχει τιμηθεί με το Παγκόσμιο Βραβείο του Κολυμβητή της Χρονιάς τα έτη 2003, 2004, 2006, 2007 και του Αμερικανού Κολυμβητή της Χρονιάς τα έτη 2001, 2002, 2003, 2004, 2006 και 2007.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Συνολικά, 16 μετάλλια (έξι χρυσά, έξι ασημένια και τέσσερα χάλκινα) κατέκτησαν οι Έλληνες αθλητές. Η αρχή έγινε μόλις την τρίτη ημέρα των αγώνων (16 Αυγούστου), όταν οι Θωμάς Μπίμης και Νίκος Συρανίδης κατέκτησαν το χρυσό μετάλλιο στις συγχρονισμένες καταδύσεις από βατήρα σε ύψος τριών μέτρων στην Ολυμπιάδα της Αθήνας. Το πρώτο (χάλκινο) μετάλλιο δεν μέτρησε: Το είχε κερδίσει λίγο νωρίτερα ο Λεωνίδας Σαμπάνης στην άρση βαρών (κατηγορία 62 κιλών). Του αφαιρέθηκε μερικές μέρες αργότερα, όταν βρέθηκε θετικός σε ντόπινγκ κοντρόλ. Ακολούθησε ο 18χρονος Ηλίας Ηλιάδης με χρυσό μετάλλιο στην κατηγορία των 81 κιλών στο τζούντο. Χρυσό μετάλλιο πήραν και οι Αιμιλία Τσουφλιά και Σοφία Μπεκατώρου στα σκάφη τύπου 470. Χρυσό μετάλλιο κατέκτησε και ο Δημοσθένης στους κρίκους. Στον στίβο, η Αθανασία Τσουμελέκα κατέκτησε το χρυσό μετάλλιο στα 20 χλμ. βάδην και η Φανή Χαλκιά στο αγώνισμα των 400 μ. με εμπόδια. Τέσσερα χρόνια αργότερα, στους Ολυμπιακούς του Πεκίνου, και οι δυο βρέθηκαν ντοπαρισμένες.

Ασημένια μετάλλια κέρδισαν η Τασούλα Κελεσίδου στη δισκοβολία, η Πηγή Δεβετζή στο τριπλούν, ο Νίκος Κακλαμανάκης στην ιστιοσανίδα, η Έλλη Μυστακίδου στην κατηγορία της (57 – 67 κιλά) στο Τάε Κβο Ντο, ο Αλέξανδρος Νικολαΐδης επίσης στο Τάε Κβο Ντο (κατηγορία πάνω από ογδόντα κιλά) και η εθνική ομάδα πόλο γυναικών που έχασε στην παράταση του τελικού 10 – 9 από την Ιταλία (πήρε το χρυσό), έπειτα από επική μάχη.

Η συγκίνηση περίσσεψε στις 21 Αυγούστου, όταν στην άρση βαρών, οι θεατές αποθέωσαν τον Πύρρο Δήμα που, αν και τραυματισμένος, κέρδισε το χάλκινο μετάλλιο στην κατηγορία του, τέταρτο της καριέρας του μετά τα τρία χρυσά σε ισάριθμες Ολυμπιάδες. Χάλκινο μετάλλιο κατέκτησε και η Μιρέλα Μανιάνι στον ακοντισμό με βολή 64.29 μ., όπως επίσης και οι Βασίλης Πολύμερος και Νίκος Σκιαθίτης στην κωπηλασία διπλού σκιφ ελαφρών βαρών. Κι ακόμα, ο Αρτιόμ Κιουρεγκιάν στην ελληνορωμαϊκή πάλη (κατηγορία 55 κιλών).

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

* Στις 18 Αυγούστου, η Αμερικανίδα Κρίστεν Ίτον έγινε η πρώτη σύγχρονη αθλήτρια που αγωνίστηκε σε ολυμπιακό άθλημα στην αρχαία Ολυμπία, μετέχοντας στα προκριματικά της σφαιροβολίας γυναικών για την Ολυμπιάδα της Αθήνας. Χρυσή ολυμπιονίκης, στα τελικά, κατετάγη η Ρωσίδα Κορτζανένκο με βολή 21.06 μ. Βρέθηκε ντοπαρισμένη! Χρυσός ολυμπιονίκης στους άντρες στο ίδιο αγώνισμα (πάντα στην αρχαία Ολυμπία) κατετάγη ο Ουκρανός Γιούρι Μπιλόνογκ με βολή 21.16 μ.

* Στο βόλεϊ ανδρών, η ελληνική εθνική ομάδα αποκλείστηκε από τους Αμερικανούς (3 - 2), ενώ προηγούταν 2 -1 στα σετ και κέρδιζε 20 – 12 το τέταρτο.

* Ο Μαροκινός Χισάμ Ελ Γκερούζ κέρδισε το χρυσό και στα 5 χιλιόμετρα, μετά τα 1500 μέτρα, και επανέλαβε τον θρίαμβο του Φινλανδού Πάαβο Νούρμι από τους Ολυμπιακούς του Άμστερνταμ το 1924.

* Ρεκόρ έγινε και στην κάλυψη των Αγώνων καθώς για τις ανάγκες της τηλεόρασης διαπιστεύτηκαν πάνω από 15.500 άτομα. Τους αγώνες μετέδωσαν 200 τηλεοπτικά δίκτυα και παρακολούθησαν τέσσερα δισεκατομμύρια τηλεθεατές.

* Οι ΗΠΑ αναδείχτηκαν πολυνίκεις των αγώνω καθώς κατέκτησαν 103 μετάλλια (35 χρυσά, 39 ασημένια και 29 χάλκινα). Η Ρωσία κέρδισε 92 μετάλλια αλλά από αυτά μόνο τα 27 ήταν χρυσά (27 ασημένια και 38 χάλκινα), ενώ η Κίνα πήρε 63 μετάλλια αλλά τα 32 ήταν χρυσά (17 ασημένια, 14 χάλκινα). Τέταρτη αναδείχτηκε η Αυστραλία με 49 μετάλλια (17, 16 και 16). Η Ελλάδα των μόλις δέκα εκατομμυρίων κατοίκων κατέλαβε την 15η θέση.

(τελευταία επεξεργασία, 26.8.2009)